

(Независне новине, 22.12.2009)

У рату 1992-1995. године који је, уствари, био борба за територије на националној и вјерској основи, великосрпска идеја, материјално оснажена великим количинама оружја и кадровима бивше ЈНА, однијела је тежак данак у крви гдје су бројчано највише страдали Муслимани који су се, између осталог, често налазили у сендвичу између Хрвата и Срба.

Али, ако је тако, што ћемо са другим двјема странама?

- Што ћемо са великохрватским аспирацијама прожетим неоусташком идеологијом Туђмановог периода и агресијом регуларних хрватских трупа на БиХ?

- Што ћемо са панисламистичком идеологијом муслиманске стране потпомогнутој у оружју и материјално од бројних исламских земаља, посебице Ираном и Саудијском Арабијом, уз обилату асистенцију муџахедина и, наизглед зачуђујућу, активну подршку САД?

Све три стране су радиле стравичне злочине од којих су били акцентуирани једино они српски! Злочини за које је Сребреница главна метафора која означава:

- како страдања Срба од стране Орићевих трупа у периоду од 1992. до 1995,

- тако и страдања Муслимана (војних формација и цивила) заробљених у пробоју према својим линијама након наређеног (од стране властитог ратног руководства) напуштања Сребренице, те масовно и неправно егзекутираних од неких дијелова српске солдатеке.

Поврх свега, мора се схватити да је, поред наших клеронационалиста, основни кривац и највећи злочинац у читавој овој причи такозвана међународна заједница, која је, намјерно разбијајући Југославију, главни актер у балканском ужасу којег је свјесно произвела и чији смо ми, грађани БиХ, Хрвати, Бошњаци, Срби и остали, свеколике жртве.

Ако нетко сумња у то, нека размисли о сличним ратним ужасима који би се десили, на примјер, у Француској, Шпањолској или Белгији ако би "међународна заједница" волшебно одлучила да помогне сепаратистичке покрете Корзиканаца, Баска или Фламанаца! Повијест Еуропе и њених непрекидних ратова, од којих су многи трајали више деценија, нас учи да крвопролићима на тим просторима никада не би било краја.

Да је све остало на "убичајеним" ратним дешавањима, "ни по јада" јер би се ствари кад-тад смириле, поготову 15 година након завршетка рата. "Ал не дадоше душмани".

На велику радост Муслимана и Хрвата, "међународна заједница" (а посебно Америка) је, првенствено преко свјетских медија које највећим дијелом контролира, (са додатним бомбардирањима и уцјенама Срба), унапријед била "запикала" овај народ као будућег кривца за све што ће се дешавати тијekom ратних сукоба, а и деценијама након тога. За ову тврдњу постоје неоспорни докази које сам објаснио и документирао у својим књигама о геополитици Балкана ("Ново тоталитарно друштво..." - енгл, "Демонизација Срба" - енгл. и сх. пријеводи) и у многобројним чланцима.

Што било да било, психосоциолошки посматрано, неопходно је направити анализу демонизације Срба која не губи на интензитету како би се извукле корисне поуке из еволуције овог феномена.

Најважније је рећи да је клеветничка кампања против Срба добила планетарне размјере. По интензитету и прљавој машти она се једино може мјерити са сличним нападима вођеним у повијести против Јевреја. Нема ниједног атрибута и негативне "национално-вјерске карактеристике" којима су се клеветали Јевреји, а да исти или слични нису били пришивени Србима.

"Постмодерна" је и у овом случају дала свој печат. Тако су, тијеком ратних збивања, Срби били оптуживани чак и за употребу генетичког инжењеринга. Њега су наводно, у стилу нацистичког ратног злочинца Мендела који је дјеловао у концентрационим логорима, користили тако што су у материце Муслиманки убацивали псећу сперму поради чега су се рађала дјеца-моструми! Ова перверзна прича је забављала публику Запада више од годину дана.

Никога није било брига за доказе ових и сличних трагикомичних бедастоћа. Било је једино битно измислити и проширити вијести о српској злочиначкој природи. Поједине чињенице су се карикирале до бесвијести. Тако је за вријеме рата једна еуропска комисија, која је дјеловала из Загреба (дакле, "изузетно објективна!"), на основу четири (4) обрађена случаја силовања Муслиманки од стране Срба закључила да су Срби, у релативно кратком периоду силовали двадесет тисућа (20.000) Муслиманки! (Исцрпан преглед демонизације Срба заснован на искључиво западним изворима видјети у истоименој ауторовој књизи).

Зато, ради лакшег разумијевања и протудјеловања антисрпској пропаганди, поучно је размотрити и изворе актуелне демонизације Срба у БиХ:

1) "Међународна заједница" остаје и даље главни извор овог феномена, с тим што су методи те демонизације (осим повремених кампања о Сребреници) данас индиректни, "суптилнији":

- Демонизација се спроводи тако што се преко правосудног система БиХ "објективно" процесуирају првенствено Срби, што се медијски интензивно дифузира док се досијеи о злочинима других двију страна углавном задржавају у ладницама;

- Други вид системске демонизације успостављен је тако што се накнадно у Дејтонском споразуму антиправно уврстила клаузула о конститутивности трију народа на читавом подручју БиХ. Досадашња пракса је била таква да су Бошњаци водећи антисрпске кампање (нпр. поводом грба и химне РС) редовно у Уставном суду БиХ добијали процесе захваљујући гласовању страних судија.

- Трећи вид демонизације је најмање директан и своди се на систематско "черупање" РС

Постмодерна демонизација Срба

Пише: Емил Влајки
среда, 23 децембар 2009 14:48

од њених дејтонских надлежности преко одлука високог представника, а у корист Бошњака;

- Четврти вид демонизације је масовно, насилничко смјењивање легално изабраних српских народних представника, а на основи такозваних бонских овлашћења;

- Пети вид демонизације произлази из скандалозних пресуда Хашког трибунала (ICTY) недвосмислено упереног против Срба, а крајње благонаклоног према онима који су чинили злочине над Србима.

2) Бошњаци (а Хрвати у мањој мјери), очекујући нови вал турског "цивилизацијског" дјеловања који је на овим просторима најављен, спроводе у међувремену перманентну и интензивну демонизацију Срба, не само медијску него и преко школских уџбеника, те вјерског образовања. У том је контексту посебно монструозно увођење вјеронаука у дјечје вртиће што је у супротности са Декларацијом Уједињених нација која проscribe идеолошко, политичко и вјерско идеологизирање најмлађих. До чега то доводи, сјетимо се само комичних ситуација у вези с укидањем Дједа Мраза, те трагичне сцене једног бошњачког села гдје су дјеца тражила ослобођење њиховог имама оптуженог за педофилију!

Све у свему, бошњачка демонизација Срба заснована је на сљедећим накарадним конструкцијама:

- РС је геноцидна творевина;

- Имплиците, Срби су геноцидан народ;

- СПЦ је један од стубова те геноцидности;

- Срби су извршили агресију на БиХ;

- Не ваља стављати у исти ранг агресоре и злочинце (Србе) и њихове жртве (првенствено Бошњаке);

- Ерго (имплиците), злочини које су Бошњаци починили према Србима били су изазвани и практично нужни;

- Идем (исто тако), пошто су, наводно, Срби први извршили етничка чишћења, етничка чишћења извршена од стране њихових противника била су нужна посљедица оваквог српског злочиначког дјеловања.

3) Нажалост, трећи вид демонизације Срба потиче од Срба самих. Српске "хуманитарне елите" и већим дијелом политичари, како у БиХ тако и у Србији, као да се мазохистички натјечу у проглашавању и потврђивању Срба као злочинаца. Преводе се и користе уџбеници гдје се Срби (посебно босански) третирају геноцидним народом.

Посебно је трагична епизода са прихваћањем, од доброг дијела српске политичке и интелектуалне јавности, квалификацију сребреничког злочина (11-17. септембра 1995.) од стране двају међународних судова у Хагу као геноцидног акта. Међутим, то је апсолутно погрешно јер здрав разум говори да (дјеломично) уништење једног народа укључује, у првом реду, елиминацију свих репродуктивно способних особа (дакле жена и дјеце) и да се, узгред речено, такав чин изводи на много ширим просторима и са елиминацијом далеко већег броја индивидуа. А ако је за геноцид, у првом реду, важна накана и принцип, а не и број жртава, онда је јасно да су, по том принципу, сви злочини почињени од свију страна у БиХ били геноцидни.

Last, but not least (и тако, за сада, дођосмо до краја). Пошто се демонизација Срба креира у посебним институцијама за психолошко ратовање и као таква спроводи перманентно, систематски и гебелсовски, било би добро када би Срби били у стању да адекватно научно (те медијски па и, по потреби, судски) одговоре на овај, за њих, најважнији изазов њиховој самосвојности у сувременој повијести.

У овом су есеју дати методолошки основи за разумијевање "антисемитског" блаћења

Постмодерна демонизација Срба

Пише: Емил Влајки

среда, 23 децембар 2009 14:48

Срба које се неће ни у сљедећој деценији зауставити. Досадашње аматерско супротстављање приказаној демонизацији било је неефикасно. Потребно би, дакле, било стварање посебног института за потирање антисрпског дјеловања, института који би се, ради ефикасности, повезао са осталим адекватним институцијама (медији, правосуђе, ПР агенције, итд). То је вјеројатно један од суштинских начина исправљања већ нанесене тешке штете српском народу и заустављања даље ерозије српског идентитета како унутар БиХ, тако и на међународном плану.